

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **S.R. S. G.**
státní příslušnost Libye
zastoupený advokátem Mgr. Farid Alizey
sídlem Stodolní 7, 702 00 Moravská Ostrava

proti
žalovanému **Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2176/2, P. O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022, č. j. CPR-13669-2/ČJ-2022-930310-V241, ve věci správního vyhoštění

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobce podal dne 24. 5. 2022 ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného uvedenému v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství Moravskoslezského kraje (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 15. 4. 2022, č. j. KRPT-75332-22/ČJ-2022-070022, kterým správní orgán prvního stupně rozhodl o správním vyhoštění žalobce podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona číslo 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a zároveň stanovil dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce šesti měsíců. Současně byla v prvostupňovém rozhodnutí stanovena žalobci povinnost vycestovat z území České republiky do 40 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.
2. Žalobce v žalobě namítal, že se v České republice léčí, jelikož je na invalidním vozíku po střelném zranění a potřebuje nepřetržitou péči. V České republice podstupuje dlouhodobou rehabilitaci v Lázních Darkov Karviná, kterou mu financuje libyjská ambasáda. V případě přerušení léčby by mohlo dojít k úplnému zastavení postupného zlepšování a následnému zhoršení zdravotního stavu.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 1. 6. 2022 navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na obsah správního spisu a napadeného rozhodnutí.
4. Dne 5. 8. 2022 proběhlo u Krajského soudu v Ostravě jednání, a to v nepřítomnosti žalovaného. Žalobce zde setrval na svém stanovisku, jak je uvedeno v žalobě.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že při kontrole dne 31. 3. 2022 žalobce předložil platný cestovní pas Libye a vízum typu C platné od 30. 11. 2021 do 27. 2. 2022, s délkou pobytu na 90 dní, vydané Velvyslanectvím České republiky v Tunisu. Žalobce na území schengenských států přicestoval letecky dne 6. 12. 2021 na letiště v Praze Ruzyni. S žalobcem přicestoval jeho bratr G. M. R S, který je jeho nutným doprovodem. Po příletu spolu odcestovali do Lázní Darkov v Karviné, kde žalobce započal léčení ve formě komplexní balneorehabilitace. Žalobce mohl na území České republiky pobývat 90 dnů na základě předloženého víza, nejdéle do 27. 2. 2022. Žalobce v České republice pobýval i po uvedeném datu a žalobce neměl ani jiné povolení, které by ho k takovému pobytu opravňovalo. Správní orgán prvního stupně oznámil žalobci dne 31. 3. 2022 zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie. Součástí spisové dokumentace je potvrzení lékaře z Lázní Darkov datované 29. 3. 2022, podle kterého žalobce nastoupil dne 7. 12. 2021 do lázní a doposud se léčí a jeho zdravotní stav nedovoluje přerušit léčbu a vycestovat z území České republiky v době platnosti víza. Při výslechu dne 31. 3. 2022 žalobce do protokolu uvedl, že na území schengenských států přicestoval dne 6. 12. 2021 a odcestoval se svým bratrem do Lázní Darkov v Karviné za účelem léčby. Na území České republiky nemá kromě svého bratra žádné blízké osoby, nemá žádné závazky, finančně je na tom dobře a o mezinárodní ochranu nikde nežádal. Překážky k vycestování u něj neexistují a po skončení léčby se chtějí vrátit do Libye. Správní orgán prvního stupně si dne 31. 3. 2022 vyžádal u Ministerstva vnitra závazné stanovisko k možnosti vycestování žalobce, které bylo vystaveno 1. 4. 2022 se závěrem, že jeho vycestování do Libye je možné. Správní orgán prvního stupně vydal dne 15. 4. 2022

rozhodnutí, ve kterém uložil žalobci správní vyhoštění. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. V odvolání poukazoval na svou léčbu a potřebu pokračování v rehabilitaci. Vytýkal správnímu orgánu prvního stupně, že nepřihlédl k závažnosti situace a ke zdravotnímu stavu, který je popsán v lékařské zprávě.

6. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Ztotožnil se se skutkovými zjištěními i s právním posouzením věci ze strany správního orgánu prvního stupně a s podřazením zjištěných skutkových okolností pod § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců. K odvolacím námitkám žalobce žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nemá v úmyslu znemožňovat léčbu osobám, které se zde hodlají léčit, ale je povinen řešit porušování zákona na úseku migrace. Žalobce si měl podle žalovaného zjistit délku svého léčení, a podle toho požádat o povolení k pobytu. Žalovaný mu v odůvodnění napadeného rozhodnutí vytkl, že pokud chtěl nadále na území České republiky setrvat a dokončit započatou léčebnou terapii, měl a mohl si takové oprávnění k pobytu zajistit, což však neučinil. V této souvislosti žalovaný poukázal na pobytové možnosti upravené v právních předpisech, které řeší i potřebnou léčbu pro pacienty v lázeňských zařízeních. Žalovaný zdůraznil, že právo pobývat na území České republiky nepatří do kategorie základních lidských práv a projevem suverenity každého státu je rozhodovat o pobytu cizích státních příslušníků na svém území. Cizinci, kteří porušují právní normy hostitelského státu, nemohou požívat výhod povolení pobytu. Protože žalobce nedisponuje žádným oprávněním k pobytu na území České republiky, nemůže se odvolávat na nutnost jeho lázeňského léčení, kdy tato nutnost má původ v události nastalé před přicestováním do České republiky. Napadené rozhodnutí bylo podle doručenky doručeno žalobci do jejích vlastních rukou dne 16. 5. 2022.
7. Krajský soud po ověření, že žaloba byla podána včas ve lhůtě stanovené v § 172 odst. 2 věty první zákona o pobytu cizinců, přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Podle § 103 odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců je cizinec mimo jiné povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem, pokud tento zákon nestanoví jinak.
9. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.
10. Podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců nelze rozhodnutí o správním vyhoštění vydat, jestliže by jeho důsledkem byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.
11. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a

intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

12. Krajský soud předně konstatuje, že v postupu správních orgánů neshledal žádná pochybení, ke kterým by byl povinen přihlédnout z moci úřední, správní orgány náležitě zjistily skutkový stav a pro rozhodnutí si opatřily potřebné podklady. Ve správním řízení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobce v době od 28. 2. 2022 (včetně) pobýval na území České republiky bez víza, aniž by k tomu byl oprávněn (žádné zákonné oprávnění žalobce k pobytu bez víza nebylo tvrzeno, ani nevyplývá ze spisu) a neměl ani jiné oprávnění k pobytu na našem území. Uvedený závěr žalovaného žalobce v žalobě nijak nerozporoval. Takové jednání žalobce je nutno kvalifikovat jako porušení právní povinnosti stanovené v § 103 odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, jehož předvídatelným právním následkem je (při splnění ostatních podmínek) správní vyhoštění.
13. Žalobce v jediné uplatněné žalobní námitce poukazoval na potřebu jeho rehabilitace v České republice. Žalobci nelze přisvědčit, že potřeba lázeňské péče je omluvitelným důvodem pro nerespektování povinností zdržovat se na území České republiky jen s platným vízem (resp. s jiným zákonným pobytovým oprávněním). Žalovaný zcela správně uvedl, že žalobce si měl před příjezdem na území České republiky zjistit délku léčení a je pouze jeho vinou, že nepožádal o takový druh pobytu, který by pokryl celou dobu léčení. Krajský soud se s ohledem na § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců zabýval také případným nepřiměřeným zásahem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce podle § 174a téhož zákona, ale z obsahu spisu se nepodává jediný důvod, který by zakládal obavu z dopadu napadeného rozhodnutí tak, jak to má na mysli citované zákonné ustanovení. Žalobce sám při výpovědi potvrdil, že na území České republiky nemá žádné společenské, kulturní, rodinné či příbuzenské vazby ani ekonomické závazky a do Libye se hodlá po ukončení svého léčení vrátit.
14. Krajský soud uzavírá, že žalovaný, jakož i správní orgán prvního stupně, řádně hodnotili kritéria stanovená pro vyhoštění a nemá nic, co by jim v tomto směru vytkl. Potíže žalobce způsobené uloženým vyhoštěním jsou důsledkem jeho neadekvátního postupu a nelze je přičítat žalovanému. Z uvedených důvodů krajský soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
15. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 5. srpna 2022

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

[Sem zadejte text.]

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.